

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1903

гр. Бургас, 18.08.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на осемнадесети август през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Янч. Зъбова Кочовска

Членове: Веселка Г. Узунова
Кристиян Ант. Попов

като разгледа докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно частно
гражданско дело № 20222100501234 по описа за 2022 година

Производството е по чл.274, вр.чл.577 от ГПК и е образувано по частната жалба на Д. М. К. с ЕГН-***** и на А. М. К. с ЕГН-***** и двамата с адрес: *** подадена чрез пълномощника им адв.Бердж Хаджолян против Определение № 3 от 26.07.2022 г. на съдията по вписванията при РС гр.Карнобат, с което по Заявление вх.№ 3135 от 26.07.2022 г. от входящия регистър на Службата по вписванията- гр.Карнобат, е постановен отказ за отбелязване на съдебни решения на КРС,БОС и ВКС.

Жалбоподателите твърдят, че постановеният отказ е незаконосъобразен и молят за отмяната му от съда и задължаване на съдията по вписванията да извърши отбелязване на съдебните решения.

Частната жалба е подадена в законовия срок, от легитимирани лица, против акт подлежащ на обжалване и с внесена по сметка на БОС държавна такса, поради което е допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за основателна.

Със заявление вх.№ 3135 от 26.07.2022 г. жалбоподателите са поискали от Съдията по вписванията при КРС да извърши отбелязване на представените със заявлението съдебни решения- съдебно решение по гр.д № 971/2017г.по описа на КРС,поправено със съдебно решение по реда на чл.247 ГПК; съдебно решение по в.гр.д.№ 1239/2020г.по описа на БОС,поправено със съдебно решение по реда на чл.247 ГПК,с което е потвърдено решението на КРС и съдебно решение по гр.д.№ 189/2021г.на ВКС,с което решението на БОС е оставено в сила в обжалваната част по исковете с правно основание чл.108 ЗС.

Съдията по вписванията при КРС е отказал да извърши отбелязване на съдебните решения по няколко съображения: 1/не е представено копие от вписаната искова молба и не е посочено в заявлението номер на акта,входящ номер и година на вписването на исковата молба,по която се иска отбелязване на съдебните решения; 2/не са представени актуални кадастрални скици на недвижимите имоти,посочени в съдебните решения съобразно изискването на чл.6 ал.3 от ПВ,а представените скици са от 2018г.и не са валидни и не е налице изключението на чл.4 от ПВ ; 3/не са представени актуални удостоверения за

данъчни оценки на имотите,изискуеми съгласно императивната норма на чл.264 ал.1 ДОПК ,а представените са невалидни,тъй като са от 2018г.

В жалбата са изложени подробни аргументи досежно неправилността на отказа на съдията по вписванията да извърши исканото отбелязване. Жалбоподателите считат,че нямат задължение да представят копие от вписаната искова молба и да посочват в заявлението номер на акта,входящ номер и година на вписването на исковата молба,по която се иска отбелязване на съдебните решения,тъй като от една страна в ПВ няма такова изискване ,а от друга страна- вписването на иски молби и респективно-отбелязване на съдебни решения се извършва по персонална партида съгласно чл.12 ал.2 ПВ и след като на съдията по вписванията е представено съдебно решение,в което са посочени личните данни на заявителите- имена и ЕГН,той няма да срещне затруднение при откриване на посочените данни от вписването на исковата молба. Прави се довод,че неправилно съдията по вписванията се е позовал на чл.264 ДОПК,тъй като тя е неприложима в случаите,когато се иска отбелязване на съдебни решения,защото със съдебното решение не се прехвърлят,нито учредяват права върху недвижими имоти ,а се установява и признава право на собственост върху такива имоти. Посочва,че данъчни оценки не се изискват и при вписване на искова молба,а съгласно чл.3 ал.1 от Тарифата за държавните такси,събирани от АВ за отбелязване се събира половината от държавната такса при вписване,като заявителите са заплатили дори пълния размер на държавната такса,а не половината. В допълнение се отбелязва,че тъй като съдебните решения са за земеделски имоти,за които не се дължи местен данък,няма как и заявителите да имат неплатени данъци и такси за тях. Възразяват и по отношение на приложимостта на чл.6 ал.3 ПВ досежно представянето на кадастрални скици,тъй като за с.Есен има влязла в сила кадастрална карта,а имотите са описани по стария план.В тази връзка се сочи,че кадастралната карта е влязла в сила през 2018г. и имотите са индивидуализирани в съдебните решения по действащата кадастрална карта,а изложеното от съдията по вписванията не отговаря на истината. Позовават се и на ТР №7/25.04.2013г.- т.6 относно дължимата от съдията по вписванията проверка,като считат,че в случая съдията по вписванията е излязъл извън нейните рамки. Молят за отмяна на обжалвания отказ на съдията по вписванията при КРС като неправилен и незаконосъобразен.

Съдът намира жалбата за основателна.

С депозираното заявление жалбоподателите са поискали отбелязване на влезли в сила съдебни решения,което предпоставя извод,че производството пред съдията по вписванията е по реда на раздел III „Вписване на иски молби и на постановените по тях съдебни решения“,чл.14 от Правилника за вписванията. Нормата на чл.14 от ПВп гласи,че влезлите в сила решения,постановени по иски молби по чл.11 се отбелязват по начина,посочен в чл.12 по представен препис от решението,като в този случай решението трябва да отговаря и на изискванията на чл.6 от ПВп.

В чл.12 от ПВп относно начина на вписване е посочено,че вписването се извършва по разпореждане на съдията по вписванията,като се нанася накратко петитумът на исковата молба по съответната персонална партида.Следователно,отбелязването на съдебно решение съдията по вписванията извършва също по съответната персонална партида- т.е. по партидите на лицата,посочени в съдебното решение чрез кратко нанасяне на диспозитива на съдебното решение.Действително,за улеснение на съдията по вписванията заявителите е препоръчително да представят копие от вписаната искова молба съдържаща данни относно номер на акта,входящ номер и година на вписването и да ги посочат в заявлението, но пропускът да представят тези данни не представлява основание за отказ да бъде извършено исканото отбелязване. В ПВп няма разпоредба,вменяваща такова императивно изискване към заявлението за отбелязване на влязло в сила съдебно решение,а непосочването на тези данни в заявлението не води до обективна невъзможност или сериозни затруднения за съдията по вписванията да идентифицира персоналните партиди на лицата,посочени с

личните си данни в съдебното решение.

Неправилно съдията по вписванията е приел, че при отбелязването на съдебно решение следва да бъде изпълнено и изискването на чл.6 ал.3 от ПВп за представяне на кадастрална скица издадена от АГКК в случаите, когато недвижимият имот се намира в район с одобрена кадастрална карта. Препращането на чл.14 от ПВп към изискванията на чл.6 от ПВп е досежно изискванията, на които трябва да отговаря съдебното решение/необходимото съдържание/, които в случая са изпълнени, тъй като в представените от заявителите съдебни решения недвижимите имоти са описани съобразно одобрената през 2018г. и действаща кадастрална карта на с.Есен- площ, идентификатори и граници.

По отношение на предметния обхват на проверката, дължима от съдията по вписванията и хипотезите, в които може да откаже вписване/отбелязване на представен му за вписване/отбелязване акт, подлежащ на вписване, в т.6 на ТР №8/25.04.2013г. ВКС е дал разяснение, че не може да бъде отказано вписване на съдебни актове по съображения, че не отговарят на изискванията за форма или съдържание, а съдията по вписванията не е компетентен да ги проверява.

В съдебната практика по приложението на чл.14 от ПВп и по въпроса дали императивното изискване на чл.6 ал.3 от ПВп следва да се прилага и по отношение на отбелязването на влезли в сила съдебни решения, ВКС нееднократно се е произнасял в смисъл, че е незаконосъобразен отказ на съдията по вписванията да извърши отбелязване на съдебни решения поради липса на индивидуализация на имотите в тях съобразно данните по чл. 60, т. 1- 7 от ЗКИР, а също и поради липса на приложена скица-копие от одобрената кадастрална карта./вж. Определение № 217 от 29.12.2020 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3947/2020 г., I г. о., ГК; Определение № 189 от 13.03.2014 г. на ВКС по ч. гр. д. № 868/2014 г., IV г. о., ГК и др./

По гореизложените съображения и при споделяне на становището на ВКС по горепосочените правни въпроси, относими към хипотезата на настоящия казус, настоящият съдебен състав счита, че неправилно съдията по вписванията е приел, че заявителите следва да представят актуални скици от кадастралната карта на с.Есен за имотите, описани в диспозитивите на съдебните решения, представени за отбелязване.

Неправилно и в разрез със смисъла на чл.264 ДОПК и чл.2 и чл.3 от Тарифата за държавните такси, събирани от Агенцията по вписванията, съдията по вписванията е отказал исканото отбелязване и по съображения, че заявителите не са представили данъчни оценки на имотите, описани в съдебните решения. Нормата на чл.264 ДОПК гласи следното: „Прехвърлянето или учредяването на вещни права върху недвижими имоти или наследствени права, включващи недвижими имоти, включването на недвижими имоти или вещни права върху недвижими имоти като непарични вноски в капитала на търговски дружества, вписването на ипотека или особен залог се допуска след представяне на писмена декларация от прехвърлителя или учредителя, съответно ипотекарния длъжник или залогодателя, че няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски. Наличието или липсата на непогасени данъчни задължения за имота се удостоверява в данъчната оценка.“

В случая заявителите са поискали отбелязване на влезли в сила съдебни решения, а не вписване на акт, с който се прехвърлят или учредяват вещни права върху недвижим имот или наследствени права, поради което за тях не възниква задължение за представяне на данъчна оценка за имотите по смисъла на чл.264 ДОПК. Със съдебното решение не се прехвърлят или учредяват вещни права върху недвижими имоти, а се разрешават със сила на присъдено нещо възникнали между страните спорове/в случая- спор за собственост/ относно недвижими имоти. Основателен е и доводът на жалбоподателите, че изискване за представяне на данъчна оценка на имотите не може да бъде извлечено и от нормативната уредба за дължимите държавни такси съгласно Тарифата за държавните

такси,събрани от Агенцията по вписванията. Съгласно чл.2 от Тарифата,държавната такса за вписване на иски молби се определя върху цената на иска в размер на 0.1 на сто,но не по-малко от 10 лева,а съгласно чл.3 от Тарифата- за отбелязване се събира половината от събраната такса за вписване/по чл.2/,което води до извод,че дължимата такса за отбелязване на съдебно решение не се определя въз основа на данъчна оценка.В случая не е налице изключението на чл.2 изр.второ от Тарифата,тъй като съдебните решения не са документ без указана цена за таксуване.

С оглед гореизложеното, трябва да се приеме, че са били налице предпоставките за отбелязване на представените от заявителите съдебни решения на КРС,БОС и ВКС.

Ето защо, като е отказал отбелязването, съдията по вписванията е постановил незаконосъобразен акт. Това налага обжалваният отказ да бъде отменен и преписката да бъде върната на съдията по вписванията при КРС за разпореждане извършването на вписване.

Мотивиран от гореизложеното Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 3 от 26.07.2022 г. на съдията по вписванията при РС гр.Карнобат, с което по Заявление вх.№ 3135 от 26.07.2022 г. от входящия регистър на Службата по вписванията- гр.Карнобат депозирано от Д. М. К. с ЕГН-***** и на А. М. К. с ЕГН-***** и двамата с адрес: *** чрез пълномощника им адв.Бердж Топузян е постановен отказ за отбелязване на представените със заявлението влезли в сила съдебни решения на КРС,БОС и ВКС.

ВРЪЩА на съдията по вписванията при Районен съд – Карнобат преписката по Заявление вх.№ 3135 от 26.07.2022 г. от входящия регистър на Службата по вписванията- гр.Карнобат като му УКАЗВА да разпoredи на основание чл.14 от Правилника за вписванията отбелязването на представените със Заявление вх.№ 3135 от 26.07.2022 г. от входящия регистър на Службата по вписванията- гр.Карнобат депозирано от Д. М. К. с ЕГН-***** и на А. М. К. с ЕГН-***** и двамата с адрес:*** чрез пълномощника им адв.Бердж Топузян влезли в сила съдебни решения,както следва :

1.Съдебно решение №160 от 09.08.2019г.и съдебно решение № 50 от 04.03.2020г.за поправка на очевидна фактическа грешка по реда на чл.247 ГПК в съдебно решение №160 от 09.08.2019г.и двете постановени по гр.д.№971/2017г.по описа на КРС;

2.Съдебно решение № III-227 от 14.10.2020г.и съдебно решение № 260279 от 30.10.2020г.за поправка на очевидна фактическа грешка по реда на чл.247 ГПК в съдебно решение № III-227 от 14.10.2020г.и двете постановени по в.гр.д.№1239/2020г.по описа на БОС;

3.Съдебно решение № 60145 от 19.04.2022г.постановено по гр.д.№189/2021г.на ВКС,първо г.о.

Определението не подлежи на обжалване и е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____